

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/88/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120213420
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5120213420.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v spore žalobcu: Stredoslovenská energetika, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 51 865 467, proti žalovanému: KAILA, s.r.o., so sídlom Rosina 897, 013 22 Rosina, IČO: 51 252 171, o zaplatenie 32.832,93 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/238/2020-67 zo dňa 9. apríla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/238/2020-67 zo dňa 9. apríla 2021 p o t v r
d z u j e s tým, že výrok I. v označení dátumu podania žalovaného správne znie: „podanie žalovaného zo dňa 31.03.2021“.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd výrokom I. odmietol podanie žalovaného zo dňa 01.04.2021 označené ako odpor proti platobnému rozkazu Okresného súdu Žilina zo dňa 27.01.2021 č. k. 18Cb/238/2020-63 ako odpor podaný bez vecného odôvodnenia. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol výrokom II. tak, že žalobcovi náhradu trov konania po vydaní platobného rozkazu č. k. 18Cb/238/2020-63 zo dňa 27.01.2021 voči žalovanému nepriznal.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu doručенú okresnému súdu dňa 21.12.2020, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 32.832,93 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

3. Okresný súd dňa 27.01.2021 vydal platobný rozkaz č.k. 18Cb/238/2020-63, ktorým vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Platobný rozkaz bol doručенý žalovanému dňa 24.03.2021.

4. Okresný súd uviedol, že žalovaný dňa 01.04.2021, v zákonom stanovenej lehote podal odpor proti vydanému platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že nároky priznané platobným rozkazom žalobcovi spôsobom a rozsahom uloženého plnenia neuznáva a tieto rozporuje v celom rozsahu. Uviedol, že mu boli ohľadom uplatňovaného nároku doručенé faktúry a uplatňovaný nárok vedie vo svojom účtovníctve. Faktúry žalobcu, ktoré sa týkajú uplatneného nároku, uviedol žalovaný vo svojom kontrolnom výkaze. Žalovaný poukázal na to, že celosvetová pandémia COVID-19 zasiahla každého, a to najmä reštaurácie. Žalovaný prevádzkuje reštauráciu, ktorá tvorí jeho hlavný príjem. Na základe vládneho rozhodnutia boli reštaurácie nútené zatvoriť svoje prevádzky, žalovaný po zatvorení musel riešiť v prvom rade platenie odvodov a miezd zamestnancov. Žalovaný požiadal žalobcu o splátkový kalendár, žalobca mu však navrhol vysoké splátky, ktoré žalovaný nevedel plniť vzhľadom na to, že stratil príjem. Pri ďalších faktúrach mu žalobca splátkový kalendár neumožnil. Žalovaný sa dostal do omeškania s platbou faktúr, ktoré kvôli strate príjmu nemohol uhradiť. Služby žalobcu však žalovaný využíval ďalej, nakoľko

chladničky, mrazničky a kúrenie nevypol, pričom očakával, že situácia bude len dočasná. Žalovaný ďalej uviedol, že mu nebola poskytnutá pomoc od štátu a žalobca mu neumožnil odklad splatnosti faktúr, ani zníženie splátok. Na pojednávaní žalovaný chce preukázať, že od žalobcu nedostal žiadnu pomoc vzhľadom k epidémii COVID-19. Žalovaný zároveň uviedol, že pohľadávku žalobcu chce uhradiť, avšak v nižších splátkach. Žalovaný na základe uvedeného navrhuje, aby súd platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu, nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie a žalobu zamietol.

5. Okresný súd posúdil podanie žalovaného zo dňa 01.04.2021 (správne malo byť uvedené 31.03.2021) označené ako odpor proti platobnému rozkazu a za aplikácie ust. § 265 ods. 1 a 2, § 267 ods. 1, § 267 ods. 2 písm. c) CSP dospel k záveru, že je odporom bez vecného odôvodnenia, a preto ho odmietol.

6. Súd prvej inštancie poukázal na to, že odôvodnenie odporu, v ktorom sú uvedené iba dôvody nesplnenia dlhu, nemožno považovať za vecné odôvodnenie odporu, nakoľko žalovaný nenamieta uplatnenú pohľadávku žalobcu, ale uvádza dôvod, že sa v dôsledku pandémie koronavírusu dostal do nepriaznivej ekonomickej situácie a svoj dlh nie je schopný splatiť. Civilný sporový poriadok bližšie neupravuje obsah a rozsah odôvodnenia odporu, avšak z podstaty tohto opravného prostriedku možno vyvodiť, že by malo ísť o námietky týkajúce sa dôvodnosti alebo výšky peňažnej sumy priznanej žalobcovi platobným rozkazom. V zmysle dikcie zákona sa musí jednať o odpor s vecným odôvodnením. Nepostačuje preto akékoľvek odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu, ale musí ísť o odôvodnenie kvalifikované, t.j. vo veci samej, s konkrétnym vecným tvrdením, ktorým žalovaný odôvodní úplné alebo čiastočné popretie (neuznanie) nároku uplatneného žalobcom.

7. Okresný súd konštatoval, že v podanom odpore v predmetnej veci žalovaný len uvádza, že sa v dôsledku pandémie koronavírusu dostal do nepriaznivej ekonomickej situácie, v dôsledku ktorej nedokáže splatiť svoj dlh voči žalobcovi v celku, že sa snažil so žalobcom dohodnúť na splátkovom kalendári, avšak bezúspešne. Tieto tvrdenia žalovaného okresný súd vyhodnotil ako všeobecné, nakoľko žalovaný súčasne nešpecifikoval žiadne konkrétne skutočnosti spochybňujúce nárok žalobcu, uplatnené úroky z omeškania, náklady spojené s uplatnením pohľadávky a trovy konania. Takéto všeobecné vyjadrenie nebolo možné považovať za dostatočné vecné odôvodnenie.

8. Okresný súd dospel k záveru, že podanie žalovaného zo dňa 01.04.2021 (správne malo byť uvedené 31.03.2021), označené ako odpor proti platobnému rozkazu, je odporom bez vecného odôvodnenia. Nakoľko žalovaný bol v platobnom rozkaze poučený o následkoch podania odporu bez odôvodnenia vo veci samej, súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením odpor proti platobnému rozkazu odmietol.

9. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP. V prejednávanej veci žalovaný podal odpor bez vecného odôvodnenia, čím nesie zavinenie na odmietnutí odporu. Preto okresný súd konštatoval, že žalobcovi svedčí právo na náhradu trov konania voči žalovanému. Nakoľko však v prejednávanej veci okresný súd o trovách konania, ktoré žalobcovi v konaní vznikli v súvislosti s uplatňovaním práva, rozhodol v platobnom rozkaze a v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva nebolo preukázané, že by mu v ďalšom konaní (po vydaní platobného rozkazu) iné trovy konania vznikli, a preto rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

10. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný (č.l. 72 spisu) z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), h) CSP. Žalovaný poukázal na to, že mu bolo v uznesení vytknuté, že nešpecifikoval žiadne konkrétne skutočnosti spochybňujúce nárok žalobcu. Navrhoval vo veci pojednávanie, aby konkrétne skutočnosti preukázal. Medzi skutočnosti, ktorými spochybňuje nárok žalobcu, okrem už uvedených v odpore, je aj skutočnosť, že meranie prostredníctvom elektromeru, z ktorého vyplynula suma na úhradu 32.832,93 Eur je zrejme nesprávne. Revízny technik, ktorý vykonáva kontrolu elektromera v priestoroch žalovaného ho upozornil, že práve v danom období v roku 2020, kedy sa elektrina používala v prevádzke reštaurácie minimálne, z dôvodu pandémie COVID - 19, nemohol elektromer namerať takú vysokú spotrebu elektrickej energie, z ktorého vyplynula suma 32.832,93 Eur na úhradu, ani za jednotlivé obdobia. Revízny technik poukázal na to, že musí byť chyba v elektromere, nakoľko aj v súčasnosti pri skúške elektromera v tej istej prevádzke, keď vypol hlavný istič, elektromer stále natáča elektrickú energiu. Navrhol vykonať dôkaz, a to obhliadku a kontrolu elektromera, s tým, že kontrolu elektromera by uhradil na vlastné náklady. O tejto skutočnosti sa dozvedel až teraz, a preto žiada o vykonanie nápravy, aby bola nameraná správna výška elektrickej energie. Ak sa potvrdí, že elektromer

nesprávne eviduje využívanú elektrickú energiu, potom uplatňovaná pohľadávka nie je správna a v úplne inej výške. Nenapadlo ho, že elektromer by mohol nesprávne merať, ak by to vedel skôr, tak by žiadal kontrolu a namietal by výšku pohľadávky. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

11. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 19.5.2021 bolo odvolanie žalovaného doručené žalobcovi na vedomie.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne, za aplikácie ust. § 387 ods. 1 CSP s vykonaním opravy vo výroku I. podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 224 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

13. Odvolací súd primárne uvádza, že sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu žalovaného dopĺňa tieto ďalšie dôvody.

14. Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že okresný súd na základe podanej žaloby žalobcu vydal platobný rozkaz č.k. 18Cb/238/2020-63 zo dňa 27. januára 2021, podľa ktorého rozhodol, že žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 32.832,93 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 6.900,22 Eur od 25.1.2020 do 10.2.2020, 4.815,22 Eur od 11.2.2020 do zaplatenia, 3.288,16 Eur od 30.9.2020 do zaplatenia, 18.068,05 Eur od 25.1.2020 do 10.2.2020, 16.068,05 Eur od 11.2.2020 do zaplatenia, 8.559,10 Eur od 25.9.2020 do zaplatenia, 15 Eur od 11.3.2020 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na okresnom súde (výrok I.). Podľa výroku II. bola v platobnom rozkaze uložená žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1.969,50 Eur. Žalovaný v rámci poučenia bol poučený o tom, že podaný odpor musí byť vecne odôvodnený, v ktorom žalovaný vyjadrí, či uznáva aspoň časť uplatneného nároku alebo ho považuje za neopodstatnený v celom rozsahu, pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Ďalej v poučení okresný súd uviedol, že odpor odmietne, ak bude podaný oneskorene, neoprávnenou osobou alebo bez vecného odôvodnenia. Ak nebude podaný včas odpor s vecným odôvodnením, nadobudne platobný rozkaz právoplatnosť a na jeho základe bude môcť žalobca oprávnenne viesť exekúciu na majetok žalovaného.

15. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalovanému podľa doručení na č.l. 64 rub spisu bol doručený platobný rozkaz Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/238/2020-63 zo dňa 27. januára 2021 spolu so žalobou, prílohami k žalobe 1. časť, potvrdenie, prílohy k žalobe 2. časť, potvrdenie. V žalobe zo dňa 18.12.2020 žalobca poukázal na Zmluvu o združenej dodávke elektriny pre odberné miesto čís. 7305132 uzavretú so žalovaným dňa 06.03.2019, Zmluvu o združenej dodávke elektriny pre odberné miesto čís. 4568985 uzavretú so žalovaným dňa 06.03.2019 s tým, že dodanú a spotrebovanú elektrinu na týchto odberných miestach spolu so službami s dodávkou elektriny spojenými, fakturoval žalovanému faktúrami podrobne špecifikovanými v žalobe, ako aj paušálnu náhradu nákladov za zaslané upomienky. Z titulu omeškania žalovaného s úhradou platieb žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania, spolu aj s paušálnou náhradou spojenou s uplatnením pohľadávky a náhradou trov súdneho konania.

16. Žalobca v žalobe zo dňa 18.12.2020 vymedzil vec samu poskytnutím tvrdení, označených dôkazov, ktoré doložil, a pokiaľ žalovaný s doručením platobného rozkazu mal doručenú aj žalobu vo veci samej, tak mal možnosť na základe aj poučenia okresným súdom podať odpor proti platobnému rozkazu s odôvodnením vo veci samej, t.j. s vecným odôvodnením, čo žalovaný v ním podanom odpore zo dňa 31.03.2021 (č.l. 64 spisu) neuskutočnil, keď len poukázal na to, že mu boli doručené faktúry, ktoré vedie vo svojom účtovníctve, ako aj, že v súvislosti s epidémiou COVID - 19 požiadal žalobcu o splátkový kalendár, pričom mu žalobca nevyšiel v ústrety. Žalovaný žalobcom navrhnuté splátky nemohol platiť, pretože stratil príjem zo zatvorenej prevádzky, na základe vládneho rozhodnutia, pričom služby bolo potrebné využívať. Zároveň poukázal na to, že sa ochrany pred splatnosťou pohľadávky a ani pomoci nedočkal. Žalovaný tak vecným spôsobom svoj odpor neodôvodnil, keď neuviedol, či žalobou uplatnený nárok na plnenie rozporuje, na základe akých tvrdení, skutočností, na základe akých dôkazov. Vecne odôvodneným spôsobom žalovaný v ním podanom odpore zo dňa 31.03.2021 žalobný nárok nenamietal, nerozporoval s označením dôkazov, keďže len použil tvrdenie o tom, že sa v dôsledku epidemiologickej situácie a s tým súvisiacim zatvorením prevádzky, dostal do nepriaznivej finančnej situácie. Krajský súd

v zhrňujúcom právnom závere uvádza, že odpor žalovaného neobsahoval odôvodnenie vo veci samej, ak odôvodnenie musí mať väzbu na vec samu a čo je vecou samou, vyplýva z ust. § 132 ods. 1 CSP v spojení aj s podanou žalobou žalobcu. Žalovaný v podanom odpore zo dňa 31.03.2021, odovzdaným pošte ako doručovaciemu orgánu na prepravu dňa 01.04.2021 (obálka na č.l. 65 spisu), nerozporoval žalobcom uplatnený nárok, tvrdil len svoju ťažkú ekonomickú situáciu v dôsledku pandémie. Takéto tvrdenie žalovaného, obsiahnuté v odpore v spojení s vecou samou vyjadrenou v žalobe žalobcom, nie je odôvodnením vo veci samej, a pokiaľ okresný súd napadnutým uznesením odpor žalovaného proti platobnému rozkazu odmietol ako odpor podaný bez vecného odôvodnenia, bolo jeho rozhodnutie vecne správne a v odvolacom konaní potvrdené.

17. V zmysle ust. § 267 ods. 1 CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 129 sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije. V odôvodnení žalovaný opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tom musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

18. Podľa ust. § 267 ods. 2 písm. c) CSP súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

19. Na základe citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku vyplýva, že nevyhnutnou náležitosťou odporu je jeho vecné odôvodnenie. Žalovaný v odpore nevyhnutne musí uviesť skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku, a to buď v rovine skutkových tvrdení alebo v rovine právneho posúdenia. Nepostačuje len oznámenie skutočnosti tak, ako to bolo v danej veci v žalovaným podanom odpore bez súvislosti s vecou samou, t.j. bez prepojenia so žalobcom tvrdených skutočností v ním podanej žalobe, ktorá bola žalovanému doručená spolu s vydaným platobným rozkazom. V súvislosti so svojim rozhodnutím krajský súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co 68/2018 zo dňa 30.04.2018, z ktorého vyplýva, že jednou z obligatórných procesno-právnych náležitostí účinného odporu je jeho náležité vecné odôvodnenie. Za náležité vecné odôvodnenie sa považuje odôvodnenie, v ktorom sú uvedené konkrétne právne relevantné okolnosti a skutočnosti, o ktoré žalovaný opiera svoju obranu voči uplatnenému nároku, teda konkrétne okolnosti a skutočnosti (prípadne dôkazy), ktoré spochybňujú nárok priznaný v platobnom rozkaze. Náležitým odôvodnením preto nemôže byť také odôvodnenie, ktoré použil žalovaný v ním podanom odpore zo dňa 31.03.2021, keď vo vzťahu k žalovanému nároku o zaplatenie ceny plnenia žalovaný konkrétnym, jasným a určitým spôsobom nevyjadril spochybnenie žalobcovho nároku, priznaného v platobnom rozkaze, keď neuviedol relevantné okolnosti a skutočnosti, pre ktoré neuznáva žalobcov nárok, t.j. žalovaný neuviedol konkrétne okolnosti a skutočnosti, ktorými spochybňuje v platobnom rozkaze priznaný nárok žalobcu (ustanovenie § 129 CSP sa pri nedostatku vecného odôvodnenia nepoužije).

20. Zvýrazňuje sa to, že obsah odporu žalovaného proti platobnému rozkazu nespĺňa tie náležitosti, ktoré Civilný sporový poriadok kladie na odpor ako veľmi významný procesný prostriedok, ktorým je možné dosiahnuť zrušenie platobného rozkazu, o ktorých náležitostiach odporu voči platobnému rozkazu bol žalovaný náležite poučený.

21. Záver okresného súdu a z titulu odvolacieho konania aj krajského súdu je v zhode aj s už skôr prijatými judikovanými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, ktoré boli síce prijaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, avšak sú aplikovateľné aj za účinnosti CSP, a to Rc 76/1999, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. januára 1999 sp. zn. 2Cdo 124/98, podľa ktorého právnej vety „na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.“ Ďalej rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 3Obo/403/1998 v ZSP č. 43/1999, podľa ktorého „...ak žalovaný na odôvodnenie odporu proti platobnému rozkazu uvedie len dôvod nesplnenia dlhu, nebola tým splnená zákonná podmienka odôvodnenia odporu vo veci samej.“

22. Krajský súd nezistil dôvody prečo by sa mal odchýliť od vecne správneho záveru okresného súdu, a preto rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne v odvolacom konaní potvrdil. Osobitnými odvolacími dôvodmi žalovaný nenamietal výrok o nároku na náhradu trov konania, preto krajský súd nemal daný zákonný priestor na posudzovanie výrokovej časti uznesenia okresného súdu, označenej

ako výrok II., ktorý bol závislým výrokom, z ktorého dôvodu bolo rozhodnutie okresného súdu v celom rozsahu potvrdené ako vecne správne.

23. Odvolací súd postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 224 CSP vykonal opravu vo výroku I. uznesenia okresného súdu, čím odstránil nesprávnosť v uvedení dátumu podania žalovaného, označeného ako odpor proti platobnému rozkazu, ktorý správne znie 31.03.2021.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP per analogiam, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania žalovaný nebol so svojim odvolaním úspešný, a preto by nárok na náhradu trov odvolacieho konania mal patriť žalobcovi. Podľa obsahu spisového materiálu však na strane žalobcu žiadne trovy spojené s týmto odvolacím konaním nevyplývajú, resp. mu nevznikli, preto mu ich náhrada nebola priznaná. Odvolací súd len podotýka, že ak si strana konania náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s Čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcich procesnú ekonomiu, možné rozhodnúť priamo tak, že strana nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne okresným súdom o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.2.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.